

ling af Hjælp gjort afhængig af Udvalgets Tilslutning, og ved Nr. 6 er der givet Rigsdagens Partier og Industriens Funktionærstand Repræsentation i Udvalget.

For at fremskynde og snarest muligt faa sat Arbejde i Gang er Tidsgrænsen i § 4 (1. Juni) foreslaaet gjort absolut ved Ændringsforslag Nr. 9.

Et *Mindretal* (Brosen, Himmelstrup, J. C. A. Larsen og Slebsager) ønsker at udtale:

Den foreslaaede Ordning, efter hvilken der af Arbejdsløshedsfondens Midler skal ydes et vist Tilskud pr. Arbejdsdag til kriseramte Virksomheder, uden at Arbejdsløshedslovens Betingelser for Tilskudsydelse er opretholdt, gør, at Mindretallet maa modsætte sig, at der af Arbejdsløshedsfondens Midler stilles Raadighed til Fremme af Lovforslagets Formaal, og det saa meget mere, som der i Forvejen vil være lagt Beslag paa Fondens disponible Midler i et Omfang, der ikke tillader at belaste denne yderligere, hvilket fremgaar af den Redegørelse fra Arbejdsdirektoratet, der findes aftrykt som Bilag til Betænkningen.

Mindretallet er derfor af den Opfattelse, at hvis der til Fyldestgørelse af Lovforslagets Formaal skulde stilles Midler til Raadighed, da maatte disse ydes direkte af Statskassen.

Mindretallet kan imidlertid ikke tiltræde de Hovedsynspunkter, der ligger til Grund for Lovforslaget.

Efter Mindretallets Opfattelse vil Gennemførelsen af et Forslag som det foreliggende nemlig modvirke den Nedgang i Produktionsomkostningerne, der er en nødvendig Betingelse for, at store Dele af Industrien igen kan blive konkurrencedygtige, og som tillige er den naturlige Følge af Kronekursens Stigning. Tilskud til Arbejdslønninger vil — uden at hjælpe Industrien ud over Vanskelighederne — lægge nye Byrder over paa andre Erhverv, der i Forvejen har saa store Vanskeligheder at kæmpe med, at de ikke taaler yderligere Belastning. Tværtimod.

Udvalgenes Betænkninger m. m.

Af Flertallets Betænkning ses det, at man er kommet ind paa den Tanke, at det som Betingelse for Ydelse af Tilskud i visse Tilfælde kan være rimeligt at kræve Ofre af de i den enkelte Virksomheds fortsatte Drift direkte interesserede Parter. Dette forekommer imidlertid ikke Mindretallet at være tilstrækkeligt, idet man er af den Opfattelse, at saadanne Ofre fra de nævnte Parter Side i hvert enkelt Tilfælde maa være en afgjort Betingelse for Opnaaelse af Støtte fra det offentliges Side, og dette var ogsaa Tilfældet ved den bornholmske Kaolinindustri, som der henvises til i Bemærkningerne til Lovforslaget. Men til en Ordning paa dette Grundlag udkræves der ikke nogen særlig Lov, idet det staar Erhvervsministeren frit i hvert enkelt Tilfælde, hvor Forholdene taler derfor, at henvende sig til Rigsdagens Finansudvalg angaaende Ydelse af saavel Laan som Tilskud.

Udover disse mere principiellé Synspunkter ønsker Mindretallet at udtale som sin Opfattelse, at Forslagets Gennemførelse i Praksis utvivlsomt vil støde paa overordentlig store Vanskeligheder, og at man i Almindelighed ikke vil kunne undgaa at komme til at yde Støtte til de mindre godt ledede Virksomheder paa Bekostning af dem, der ledes med saavel teknisk som merkantil Dygtighed og Omsigt.

Af Industriraadets Skrivelse fremgaar det ogsaa, at man ikke anser det for sandsynligt, at Lovforslagets Gennemførelse vil være af væsentlig Værdi for de store Industrifag, og det paapeges, „at en Tilskudsordning som den foreliggende kun kan anvendes paa visse sandsynligvis meget begrænsede Omraader“, hvilket med andre Ord vil sige, at en Ordning som den foreslaaede i Virkeligheden kun kan komme nogle vanskeligt stillede Enkeltvirksomheder til gode, og for disse er der ovenfor anvist Udvej til Forhandling med Erhvervsministeren og eventuelt med Tingenes Finansudvalg.

Mindretallet indstiller i Henhold til foranstaaende Lovforslaget til Forkastelse.

I øvrigt ønsker Mindretallet at udtale,